

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и притужбе
-приступ информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 07-00-00215/2014-06

Датум: 07.04.2014.године

АДВОКАТ

Милорад Константиновић- пуномоћник за пријем писмена за Југослава
Петрушића из Медвеђе

Београд
Захумска 12

На основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности ("Сл. гласник РС", бр.97/08, 104/09-др. закон и 68/12-одлука УС) у прилогу се доставља решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-00215/2014-06 од 07.04.2014. године.

С поштовањем,

ПОМОЋНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Наталија Петковић

Број: 07-00-00215/2014-06

Датум: 07.04.2014.године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Југослав Петрушић из Медвеђе, против решења Безбедносно-информативне агенције број: 15-3547 од 27.12.2013. године, на основу члана 39. став 1, чл. 43, 44. став 2. и члана 58. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“, бр. 97/08, 104/09-др. закон, 68/12-одлука УС и 107/12) и члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10), а у вези са чланом 33. став 5. Закона слободном о приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр.120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се решење Безбедносно-информативне агенције број: 15-3547 од 27.12.2013. године и предмет враћа на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеним решењем Безбедносно-информативне агенције, као руковоаца података (у даљем тексту: Руковалац података) број: 15-3547 од 27.12.2013. године одбијен је захтев за остваривање права у вези са обрадом података о личности, који је поднео Југослав Петрушић дана 09.12.2013. године.

Против решења Руковаоца података, Југослав Петрушић је 27.1.2014. године изјавио жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник), у којој је навео да је Руковалац ожалбеним решењем неосновано одбио да му достави копије података о личности који се на њега односе са образложењем да се ради о документима који носе ознаку тајности-строго поверљиво, а престанак тајности таквих података, према Закону о тајности података наступа истеком рока од 15 година који је прошао и да, осим тога, образложење решења не садржи разлоге такве одлуке, односно није наведено које штетне последице би наступиле када би се њему учиниле доступне изјаве које је сам дао Руковаоцу података. Предлаже да Повереник жалбу уважи и омогући му оставривање права у вези са обрадом података о личности

Поступајући по жалби, Повереник је дана 29.1.2014. године доставио жалбу Руковаоцу података, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности, ради изјашњења.

У одговору на жалбу број 15- 3548-1 од 05.2.2014. године, Руковалац података је остао при наводима из ожалбеног решења и додао, између осталог, да је неоснован жалбени навод да тајност података који носи ознаку „службена тајна-строго поверљиво“ према Закону о тајности података престаје истеком рока од 15 година јер је наведена ознака тајности стављена у време ранијег закона којим је рок тајности, за ту ознаку тајног податка био 30 година и да нови Закон о тајности података који се примењује од 01.01.2010. године у чл. 105. став 1. прописује да подаци и документи означени степеном тајности на основу раније донетих прописа, задржавају врсту и степен тајности означен по тим прописима, тако да још увек није истекао рок тајности за тражене податке. Истичу и

то да, без обзира на чињеницу да се ради о документима који су настали као резултат презентованих информација и података жалиоца тадашњој РДБ, које је учинио на добровољној основи, ни у ком случају са становишта Закона о заштити података о личности не подразумева да су они „власништво“ жалиоца јер у најмањој мери садрже податке о личности жалиоца. Предлаже да Повереник жалбу одбије као неосновану.

По разматрању жалбе, одговора на жалбу и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је Југослав Петрушић дана 09.12.2013. године године поднео Руковаоцу података захтев којим је тражио издавање копије података о личности, односно његових изјава и разговора које је у периоду од 1991. до 1999. године имао са службеним лицима ранијег МУП-РДБ у поступку прикупљања података од грађана.

Поступајући по наведеном захтеву, Руковалац података је донео решење број: 15-3547 од 27.12.2013. године којим се захтев жалиоца одбија. У образложењу ожалбеног решења се наводи да су овлашћена лица бившег РДБ МУП РС, чију је архиву, након оснивања, преузео, у периоду од 1991. до 1999. године са подносицем захтева, на његову иницијативу, обавила више разговора о чему су, у складу са тада важећим прописима, сачињени одговарајући документи о безбедносно-интересантним подацима и сазнањима у контакту са грађанима, која носе ознаку „Службена тајна-Строго Поверљиво“ и чији рок тајности није истекао; да подаци у документима потичу од подносиоца захтева на бази добровољности и у најмањој могућој мери садрже податке о личности подносиоца захтева-само у обиму који указује на његов идентитет као извора података, да су у њима садржани подаци о личности великог броја других лица које је презентовао сам подносилац захтева, а за које је проценио да могу бити од интереса за обављање послова из надлежности тадашњег РДБ; да је увидом у документе који су предмет захтева утврђено, да осим што се ради о поверљивим подацима којима није истекао рок тајности, документи садрже и информације о пословима, правцима наступа и интересовањима службе безбедности, као и податке о примењеним методама у обављању тих послова и лицима која су третирана као претња безбедности па би њихово чињење доступним неодређеном кругу лица могле наступити штетне последице по безбедносне интересе Републике Србије и њених грађана, и да би, осим тога удовољавање захтеву жалица било повређено и право на приватност трећих лица која се у документу помињу, без обзира што је жалилац извор тих података, а који разлози су према чл. 23. став 1. тач. 7. и 8. разлози за ограничење права у вези са обрадом податка о личности. Наводе и то да би заштитом у документима оних података који би могли угрозити безбедност земље, као и анонимизацијом података о личности других лица због њихове бројности, заправо био обезмишљен чин достављања копије документа који има неки садржај.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о заштити података о личности прописано је да лице има право да од руковаоца захтева да му стави на увид податке који се на њега односе, а одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да лице има право да од руковаоца захтева копију податка који се на њега односи.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 5. Закона о заштити података о личности је прописано да се право на обавештење може ограничити, између осталог, ако би давање обавештења озбиљно угрозило интересе националне, јавне безбедности и одбране земље, а тачком 7. истог члана је прописано да се та права могу ограничити ако би се обавештењем учинио доступним податак за који је законом, другим прописима или актима заснованим на закону одређено да се чува као тајна, а због чијег би одавања могле наступити тешке последице по интерес заштићен законом, док је тачком 8. истог члана прописано да се право на обавештење може ограничити у случају ако би обавештење

озбиљно угрозило приватност или важан интерес лица, посебно живот, здравље и физички интегритет.

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да образложење ожалбеног решења не садржи ваљане разлоге на којима се заснива одлука да се одбије захтев жалиоца за добијање копије података, а они који су дати, нису на одговарајући начин образложени, нити су правилно и на адекватан начин цењени. Наиме, није у потпуности јасно на основу којих конкретних чињеница Руковалац изводи закључке које је дао у побијаном решењу, а неки од разлога су и противуречни. На пример, Руковалац не спори да изјаве жалиоца јесу његов податак о личности, али као разлог ускраћивања права наводи и то да би се „њихово чињење доступним неодређеном кругу лица“ могло повредити право на приватност трећих лица која се у документу помињу. Имајући у виду да права на заштиту података о личности (право на обавештење, увид, копију, брисање, односно исправку података) могу остварити само лица чији се подаци обрађују, и да је податак о личности доступан само лицу на које се податак односи, његовом пуномоћнику или законском заступнику, то је са становишта Закона о заштити података о личности правно неутемељен навод да се остваривањем права у вези са обрадом података о личности податак чини доступним „неодређеном кругу лица“. Поред тога, заштита приватности или којег другог добра лица као ограничење права у вези са обрадом података о личности које је прописано чл.23. став 1. тачка 8. Закона о заштити података о личности је установљено ради заштите права лица чији се подаци обрађују, за разлику када се информација чини доступном у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, такав документ има карактер јавне информације, у ком случају би се право на приступ документу у поседу органа власти, између осталог, могло ускратити због заштите права на приватност трећих лица. С тим у вези, претпоставка о даљој употреби податка о личности од стране жалиоца и могућој повреди права на приватност лица која се у документу помињу (уколико је њихов идентитет одређен или одредив), при чему су помињање имена, описа догађаја и сл. у датим изјавама субјективе перцепције жалиоца и као такве не представљају податак о личности лица која се у изјави помињу, као разлог ограничења, није прописан Законом о заштити података о личности, док повреде права на приватност, част или углед неког лица уживају судску заштиту.

Полазећи од тога да су Законом о заштити података предвиђени изузеци од, на Уставу и закону зајемченом праву на заштиту података о личности, то се ограничења овог права могу дозволити само у случају заштите основних вредности демократског друштва. То у конкретном случају значи да је Руковалац био дужан да докаже да је ускраћивање права на копију података оправдано ради заштите интереса националне безбедности или одбране земље, односно да укаже које би то тешке последице могле наступити по интерес заштићен законом уколико би се жалиоцу учинио доступним поверљив податак, јер поред једног од услова да се ради о податку о личности за који је прописом или службеним актом заснованим на закону, одређено да се чува као службена тајна, неопходно је испуњење и другог услова, да се ради о податку о личности због чијег би одавања могле наступити тешке последице по интересе заштићене законом, а што у конкретном случају није учинио, односно није доказао. Пука тврдња о томе да би остваривање права на копију податка угрозило националну безбедност, односно да се ради о тајном податку чијим одавањем би могле наступити тешке последице по интерес заштићен законом ни у ком случају не може да се сматра одлучујућим доказом изнетог становишта.

Стога је на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку, а у вези са одредбом члана 43. Закона о заштити података о личности одлучено као у диспозитиву овог решења, односно поништено је ожалбено решење и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку, Руковалац података ће поступити по примедбама из овог решења, посебно узети у обзир да се изузеци од права у вези са обрадом података рестриктивно примењују и да је терет доказивања легитимности било каквог ограничења на Руковаоцу који жели да ускрати право, а да у смислу релевантних одредби чл.23. Закона о заштити података о личности није довољно да Руковалац наведе да постоји ризик од штетних последица већ има обавезу да наведе конкретне, утемељене разлоге у прилог својих навода, а затим ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања донети нову одлуку у овој управној ствари, односно поново одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама Закона о заштити података о личности.

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ЗАМЕНИК ПОВЕРЕНИКА
Александар Ресановић

Решење доставити:

1. Безбедносно –информативна агенција
2. Југославу Петрушићу из Медвеђе
- 3.Писарници